

[Villumsen.]

sorer i alle Kasser, ogsaa i de mindre Kasser, hvor man maaske har faaet sine Regnskaber revideret helt gratis. Man hævder, at det vil blive dyrt for de smaa Kasser. Store Vanskeligheder kan vel næppe opstaa deraf. Man gaar jo ud fra, at jo mindre en Kasse er, des mindre maa det Honorar blive, der bliver Tale om til en statsautoriseret Revisor, og jeg tror ikke, at disse Penge er givet daarligt ud. Det vil altid være et Aktiv for en Sparekasse, at man her for de smaa Sparekassers Vedkommende kommer til at ligge paa Linie med; hvad der praktiseres i de større Pengeinstitutter.

Alt i alt kan man trygt forlade sig paa, at den højtærede Minister ikke har foreslaaet en eneste af de paagældende Bestemmelser for at genere Sparekasserne, men udelukkende ud fra Synspunktet at skabe saa stor Sikkerhed som muligt og derigennem ubetinget Tillid til Sparekasserne. Jeg ved, at det blandt Sparekassernes Mænd er en udbredt Opfattelse, at Lovgivningen i de senere Aar ikke just fortrinsvis har varetaget Sparekassernes Interesser, og at disse derved i nogen Grad er blevet distanceret i Kampen om Sparemidlerne. Noget er der maaske herom. Alle kan vel være enige om, at hvis Sparekasserne i Dag havde haft rigeligere Midler til Udlaan, vilde det have betydet en lavere Rente af 1ste Prioritet end den, der nu ydes ved Laan gennem Kreditforeninger og Forsikringselskaber.

Jeg tror i det hele at kunne sige, at Lovgivningsmagten ser med megen Sympati paa Sparekassevirksomheden, og jeg tager ogsaa det foreliggende Lovforslag som et Udtryk for, at man nærer Interesse derfor og gerne vil medvirke til at skabe den Sikkerhed, som ene betinger Sparekassernes Fremgang og betinger, at Sparekasserne kan arbejde med saa ringe Fortjenstmargen, som Tilfældet er.

Jeg anbefaler Lovforslaget til hurtigt Gennemførelse i dette høje Ting.

Himmelstrup: Det foreliggende Lovforslag, Forslag til Lov om Sparekasser, har i 3 Maaneder været til Behandling i det andet høje Ting. Det blev forelagt i Landstinget i Slutningen af Januar Maaned, og tredie Behandling fandt Sted den 22. April, saa tilpas 3 Maaneder er hengaaet med Behandlingen i Landstinget, og denne har været overordentlig grundig. Der er ingen Tvivl om, at Lovforslaget er blevet ende-

vendt i alle dets Paragraffer og grundig undersøgt, og der er jo heller ingen Tvivl om, at det foreliggende Lovforslag i det hele og store har faaet sin endelige Form i Landstinget, selv om man maaske nok tør udtale Haabet om, at enkelte Ændringer endnu vil kunne gennemføres her. Det kan efter Sagens Natur ikke blive noget væsentligt, der er ikke engang levnet 8 Dage til Behandlingen her i Folketinget af det i Virkeligheden vigtige Forslag, idet det jo nu forlyder, at indeværende Rigsdagssamling skal slutte i næste Uge. For saa vidt kan man altsaa sige, at denne Behandling bliver væsentlig en Ekspeditionssag, men jeg udtaler alligevel Haabet om, at enkelte Ændringer vil kunne gennemføres.

Den afgørende Form har det altsaa faaet i Landstinget, og det er for saa vidt Skade, som Erfaringen fra tidligere Behandlinger af Sparekasselove viser, at Landstingets Udformning af Sparekasselove sjælden er til Gavn for Sparekasserne. Saadan var det i hvert Tilfælde med den første Sparekasselov, da den blev gennemført i 1880. Den fik sin første Udformning i Landstinget, men kom dog til Folketinget paa et Tidspunkt, hvor der var Tid, og hvor der ogsaa var Interesse for at foretage Ændringer i de meget betydelige Indgreb i Sparekassernes Virksomhed, som Lovforslaget af 1880 oprindelig var Udtryk for. Jeg husker ikke, hvorledes det forholder sig med den nuværende Sparekasselov, dens Behandling strakte sig over et saa langt Aaremaal, at det staaer mig ikke helt klart, hvor den fik sin endelige Udformning, om det var i Folketinget, eller det var i Landstinget.

Jeg er nemlig af den Opfattelse, at det foreliggende Lovforslag burde undergaa en hel Del Begrænsninger, flere Begrænsninger, end der sikkert er Mulighed for at faa gennemført under de nuværende Forhold. Jeg tror nemlig ikke, at der for Øjeblikket er Trang til saa omfattende Ændringer i den bestaaende Lovgivning paa dette Omraade, som her er foreslaaet. Jeg føler mig i hvert Tilfælde overbevist om, at inden for Sparekassernes Kreds ønsker man ikke en saa omfattende Revision, og det forekommer mig heller ikke, naar man ser hen til den Sparekassevirksomhed, som har været udfoldet her i Danmark i de sidste, skal vi sige de sidste 15 Aar, at den begrunder saa omfattende Ændringer i den bestaaende Lovgivning som dem, dette Lovforslag er Udtryk for.

Jeg vil dog straks indrømme, at der er et enkelt Punkt i den bestaaende Lovgivning,